

Egy mélyítő tükör ez...

Kosztolányi

In memoriam Dubravszky Róbert és Mészáros M. János

Fiumei út, Kerepesi temető. Belépünk. Jobbra aprócska templom. Megannyi bánat és fájdalom tanúja. Lehajtjuk fejünket. Elindulunk. Széles, gondozott út, parkosított parcellák. Örülünk az emlékezés apró jeleinek. Kétoldalt feltűnnek a büszke panteonok. Felfelé törő

oszlopok, művészi szobrok, tágas kripták. Csodáljuk. Az út bele-torkollik a Jókai-köröndbe. Megkerüljük, továbbmegyünk. Rendezett parcellák, impozáns síremlékek. Nagyon a gazdagoknak, kicsik a híreseknek. Elgondolkozunk.

Továbbmegyünk. Egyszer csak valami elszakad. A táj ligeterdőnek szép, temetőnek fájdalmas. Borzongunk. És eljutunk a temető végéhez. A véghez. Hangunk megfakul. Balról elfeledettek sírkövei egymásra dobálva. Azon túl téglafal és drót. Majd az egykori gumigyár.

Jobbról az ősvadon. A rettenetben egy sír maradványai. Szétkotorjuk a törmelék, megtépjük az élni akaró vegetációt. Hant nincs. Csak egy darabokra tört kis tábla. Rajta ismerős név: *Dubravszky Róbert*. Sietve távozzunk.

Nem tudjuk feledni.

A Fiumei úti Sírkert gondnokainak megértő támogatásával, a SZIE Állatorvos-tudományi Kar, a Magyar Állatorvosok Világszövetsége, az MgSzH Élelmiszer- és Takarmánybiztonsági Igazgatóság dolgozói, majd a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium hozzájárulásával Dubravszky Róbert egyszerű, szerény sírköve újra emlékeztetni fogja az arra tévedőket a magyar állategészségügy egykori vezetőjére.

Egy már rendben van. *Thanhoffer Lajos*, *Berrár Mihály* és rajtuk kívül még sok tanárunk sírját is gondoznunk kellene, amíg lehet. *Monostori Károlyét* még meg is kell találni...

Orbán Éva
könyvtárigazgató-helyettes

Kótai István
egyetemi adjunktus

Állatorvos-hallgatók látogatása a Kerepesi temetőben, *A magyar állatorvosképzés története* c. fakultáció keretében.

